

Dosarul nr. 2ra-22/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (judecător V. Gîrleanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători A. Bostan, V. Negru și A. Pahopol)

DECIZIE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru
Nina Vascan

examinând recursul declarat de Nicanor Dumbravă, reprezentat de avocatul Grigore Botnaru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolai Ostafeiciuc, reprezentat de Igor Petrea, împotriva lui Nicanor Dumbravă cu privire la încasarea datoriei de bază, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care apelul declarat de Nicanor Dumbravă, reprezentat de avocatul Grigore Botnaru, a fost admis, și a fost casată parțial hotărârea din 12 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 11 decembrie 2009, Nicolai Ostafeiciuc, reprezentat de Igor Petrea, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicanor Dumbravă cu privire la încasarea datoriei de bază în sumă de 7 000 dolari SUA și a cheltuielilor de judecată (vol. I, f.d. 2-3).

În motivarea acțiunii, reclamantul Nicolai Ostafeiciuc, reprezentat de Igor Petrea, a relatat că în anul 1999, pârâtul Nicanor Dumbravă a avut intenția de a vinde apartamentul X.

Reclamantul a specificat că Nicanor Dumbravă trebuia să plece urgent în SUA, din care motiv s-a adresat la reclamant cu scopul de a vinde apartamentul în cauză.

Reclamantul a susținut că la 22 aprilie 1999, i-a dat lui Nicanor Dumbravă suma de 7 000 dolari SUA, care, la rândul său, i-a acordat reclamantului dreptul de dispoziție asupra apartamentului, fapt confirmat prin recipisa din aceeași dată.

Totodată, reclamantul a menționat că prin procura din 22 aprilie 1999, pe care notarul Iulia Sandu a înregistrat-o sub nr. 2143, Nicanor Dumbravă i-a încredințat dreptul de a vinde apartamentul și de a efectua toate acțiunile în această privință.

Reclamantul a arătat că după data de 22 aprilie 1999, nu s-a mai întâlnit niciodată cu Nicanor Dumbravă, iar în decursul termenului de valabilitate a procurii nominalizate, adică până la 22 aprilie 2002, nu a întreprins acțiuni în sensul revocării procurii sau al restituirii sumei de 7 000 dolari SUA.

În continuare, reclamantul a afirmat că la 09 februarie 2002, acționând pe baza procurii în numele lui Nicanor Dumbravă, a vândut apartamentul prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 694, iar la 02 iunie 2006, apartamentul i-a fost vândut lui Vladimir Logunov prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 1521.

Reclamantul a precizat că ambele contracte de vânzare-cumpărare au fost autentificate notarial și înregistrate la organul cadastral.

Reclamantul a notat că în noiembrie 2006, Nicanor Dumbravă s-a adresat în instanța de judecată, solicitând declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare.

În context, reclamantul a punctat că prin hotărârea din 16 decembrie 2008 a Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău, acțiunea lui Nicanor Dumbravă a fost satisfăcută, iar prin decizia din 12 mai 2009 a Curții de Apel Chișinău, hotărârea primei instanțe a fost casată cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea lui Nicanor Dumbravă a fost respinsă.

Reclamantul a menționat că prin decizia din 18 noiembrie 2009 a Curții Supreme de Justiție, decizia instanței de apel a fost casată cu menținerea hotărârii primei instanțe.

La 23 iunie 2010, reclamantul Nicolai Ostafeiciuc, reprezentat de Igor Petrea, a depus cerere prin care a introdus o pretenție nouă, și anume pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 623, 63 dolari SUA, calculată pentru perioada 18 noiembrie 2009 – 23 iunie 2010 (vol. I, f.d. 25).

La 10 octombrie 2011, reclamantul Nicolai Ostafeiciuc, reprezentat de Igor Petrea, a depus cerere prin care a modificat cuantumul pretenției privind încasarea datoriei de bază, solicitând încasarea sumei de 225 994, 37 lei, având în vedere aplicarea indicelui inflației la suma de 7 000 dolari SUA, pe care Nicanor Dumbravă urma să i-o restituie în data de 22 aprilie 1999 (vol. I, f.d. 39-40).

În ședința de judecată din 14 noiembrie 2011, reclamantul Nicolai Ostafeiciuc, reprezentat de Igor Petrea, a depus cerere prin care și-a concretizat pretențiile, solicitând, în final, încasarea datoriei de bază în sumă de 7 000 dolari SUA, a dobânzii de întârziere în sumă de 2 276, 21 dolari SUA și a taxei de stat în sumă de 278, 28 dolari SUA (vol. I, f.d. 65).

Prin hotărârea din 15 octombrie 2012 a Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău, acțiunea înaintată de Nicolai Ostafeiciuc, reprezentat de Igor Petrea, a fost admisă integral (vol. I, f.d. 68-70). S-a încasat în beneficiul lui Nicolai Ostafeiciuc, din contul lui Nicanor Dumbravă, datoria de bază în sumă de 7 000 dolari SUA, dobânda de întârziere în sumă de 2 276, 21 dolari SUA și taxa de stat în sumă de

3 200 lei. S-a încasat în beneficiul statului, din contul lui Nicanor Dumbravă, taxa de stat în sumă de 112, 31 lei.

La 13 noiembrie 2015, Nicanor Dumbravă, reprezentat de avocatul Grigore Botnaru, a declarat apel împotriva hotărârii din 15 octombrie 2012 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău (vol. I, f.d. 132-136).

Prin decizia din 13 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de Nicanor Dumbravă, reprezentat de avocatul Grigore Botnaru, a fost admis cu casarea integrală a hotărârii din 15 octombrie 2012 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău și trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată (vol. I, f.d. 171-174).

Prin încheierea din 20 septembrie 2016 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, a fost dispusă efectuarea expertizei grafoscopice pentru a determina dacă semnătura de pe recipisa din 22 aprilie 1999 îi aparține lui Nicanor Dumbravă, procesul civil fiind suspendat (vol. I, f.d. 216).

Prin încheierea din 20 septembrie 2016 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, a fost dispusă efectuarea expertizei psihiatrice pentru a determina dacă Nicanor Dumbravă avea capacitate deplină de exercițiu la întocmirea recipisei din 22 aprilie 1999, procesul civil fiind suspendat (vol. I, f.d. 217).

Prin încheierea din 03 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, procesul civil a fost reluat, expertizele nefiind efectuate (vol. I, f.d. 225).

Prin hotărârea din 12 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea înaintată de Nicolai Ostafeiciuc, reprezentat de Igor Petrea, a fost admisă integral (vol. II, f.d. 2-7). S-au încasat în beneficiul lui Nicolai Ostafeiciuc, din contul lui Nicanor Dumbravă, datoria de bază în sumă de 7 000 dolari SUA și dobânda de întârziere în sumă de 2 276, 21 dolari SUA, convertiți în valuta națională la momentul executării hotărârii, precum și taxa de stat în sumă de 3 200 lei.

La 30 iunie 2017, Nicanor Dumbravă, reprezentat de avocatul Grigore Botnaru, a declarat apel împotriva hotărârii din 12 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (vol. II, f.d. 10-15).

Prin decizia din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de Nicanor Dumbravă, reprezentat de avocatul Grigore Botnaru, a fost admis (vol. II, f.d. 36-41). Hotărârea din 12 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost casată în partea admiterii pretenției privind încasarea dobânzii de întârziere și s-a emis în această parte o nouă hotărâre, prin care pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere a fost respinsă ca neîntemeiată. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 10 septembrie 2018, Nicanor Dumbravă, reprezentat de avocatul Grigore Botnaru, a declarat recurs împotriva deciziei din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a acesteia și a hotărârii din 12 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, precum și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată (vol. II, f.d. 143-150).

În motivarea recursului, Nicanor Dumbravă, reprezentat de avocatul Grigore Botnaru, a invocat că la dosar se regăsesc două recipise din 22 aprilie 1999, ambele

cu conținut în limba rusă, pe care Nicanor Dumbravă nu le-a semnat.

Avocatul recurentului a explicat că Nicanor Dumbravă nu a avut niciodată intenția de a înstrăina apartamentul X, nu a împrumutat suma de 7 000 dolari SUA de la Nicolai Ostafeiciuc și nu a semnat recipisa din 22 aprilie 1999.

Avocatul recurentului a precizat că Nicanor Dumbravă are grad de dizabilitate, aflându-se la evidență psihiatrică, iar expertizele solicitate în primă instanță nu au fost efectuate din motivul dispariției subite a recurentului de la domiciliu.

Avocatul recurentului a evidențiat importanța expertizelor, relevând că semnătura de pe recipisa din 22 aprilie 1999 nu corespunde cu semnătura lui Nicanor Dumbravă, cu atât mai mult cu cât în recipisă numele împrumutatului este greșit indicat ca fiind „Dumbrava“.

În continuare, avocatul recurentului consideră că varianta recipisei din 22 aprilie 1999 de la vol. I, f.d. 52 nu este un document original, după cum a susținut Nicolai Ostafeiciuc, ci este o altă copie a recipisei.

Aici, avocatul recurentului a afirmat că în ședința de judecată în ordine de apel din 16 ianuarie 2018, Nicolai Ostafeiciuc a recunoscut că varianta recipisei din 22 aprilie 1999 de la f.d. 52 nu este un document original, iar instanța de apel l-a obligat să prezinte originalul recipisei în următoarea ședință de judecată, care a fost stabilită pentru data de 06 martie 2018.

Avocatul recurentului a specificat că în ședința de judecată din 06 martie 2018, Nicolai Ostafeiciuc, contrar indicației instanței, nu a prezentat originalul recipisei, ședința de judecată fiind amânată pentru data de 15 mai 2018.

Mai mult, avocatul recurentului a indicat că deși nici în ședința de judecată din 15 mai 2018, Nicolai Ostafeiciuc nu a prezentat originalul recipisei, instanța de apel a purces la examinarea cauzei și a pronunțat dispozitivul deciziei contestate.

Aici, avocatul recurentului a relevat că, copia recipisei nici măcar nu a fost autenticată în modul stabilit de lege, ceea ce înseamnă că instanța de apel a administrat această probă esențială cu încălcarea art. 117 și 118 din Codul de procedură civilă.

Cu titlu separat, avocatul recurentului a invocat tardivitatea acțiunii, subliniind că Nicolai Ostafeiciuc a decis mai întâi să beneficieze de dreptul de a vinde apartamentul X, și nu să solicite restituirea sumei de 7 000 dolari SUA.

Avocatul recurentului a mai menționat că în procura din 22 aprilie 1999, nici nu este indicat dreptul de restituire a sumei de 7 000 dolari SUA.

Prin încheierea din 19 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Nicanor Dumbravă, reprezentat de avocatul Grigore Botnaru, a fost considerat admisibil (vol. II, f.d. 79).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din actele cauzei, și anume din copia scrisorii de însoțire nr. 7716, copia deciziei integrale din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa lui Nicanor Dumbravă la 05 iulie 2018, însă probe care ar

confirma recepționarea încheierii de către recurentul Nicanor Dumbravă la materialele dosarului lipsesc (vol. II, f.d. 42).

La fel, se constată că decizia integrală contestată a fost publicată pe portalul instanțelor naționale de judecată la data de 30 iulie 2018.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul Nicanor Dumbravă, reprezentat de avocatul Grigore Botnaru, declarând recursul la 10 septembrie 2018, s-a conformat prevederilor legale și s-a încadrat în termenul prevăzut la art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul declarat de Nicanor Dumbravă, reprezentat de avocatul Grigore Botnaru și de a casa decizia din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, din următoarele raționamente.

Conform art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Art. 137 alin. (1) din Codul de procedură civilă stipulează că se consideră înscris orice document, act, convenție, contract, certificat, scrisoare de afacere ori scrisoare personală, alt material expus în scris cu litere, cifre, semne grafice, precum și primit prin fax, poștă electronică ori prin alt mijloc de comunicare sau în alt mod ce permite citirea informației care se referă la circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei și care pot confirma veridicitatea lor.

În speță, cele mai importante circumstanțe pentru soluționarea cauzei, și anume acele circumstanțe care au vocația de a confirma existența unui raport juridic obligațional între Nicolai Ostafeiciuc, în calitate de creditor, și Nicanor Dumbravă, în calitate de debitor, se conțin în recipisa din 22 aprilie 1999. Or, această recipisa este unica expunere a clauzelor esențiale ale contractului de împrumut pretins încheiat între Nicolai Ostafeiciuc și Nicanor Dumbravă, conținând condițiile acordării de către Nicolai Ostafeiciuc a sumei de 7 000 dolari SUA lui Nicanor Dumbravă, pe care instanța de judecată urmează să le aprecieze la judecarea pretențiilor cu privire la încasarea datoriei de bază și a dobânzii de întârziere.

Colegiul observă că la materialele dosarului se află două copii identice ale recipisei din 22 aprilie 1999. Prima copie nu este autentificată în modul stabilit de legislația în vigoare și a fost prezentată de reclamantul Nicolai Ostafeiciuc la data de 11 decembrie 2009, la declanșarea acțiunii (vol. I, f.d. 5). Iar a doua copie a recipisei din 22 aprilie 1999, de asemenea nu este autentificată în modul stabilit de legislația în vigoare și a fost prezentată de Alexei Croitor, avocatul reclamantului Nicolai Ostafeiciuc, în ședința de judecată în primă instanță din data de 28 mai 2012 (vol. I, 52; 64). Este important de menționat că a doua copie a fost prezentată, în mod eronat, ca fiind însuși originalul recipisei din 22 aprilie 1999.

Aici, Colegiul evidențiază că prin încheierea din 20 septembrie 2016 a

Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău, a fost dispusă efectuarea expertizei grafoscopice pentru a determina dacă semnătura de pe recipisa din 22 aprilie 1999 îi aparține lui Nicanor Dumbravă. Iar prin scrisoarea nr. 924 din 29 martie 2017 a Centrului Național de Expertize Judiciare, s-a comunicat despre imposibilitatea efectuării expertizei grafoscopice inclusiv din motivul lipsei originalului recipisei din 22 aprilie 1999.

După cum rezultă din procesul-verbal al instanței de apel, în ședința de judecată din 16 ianuarie 2018, la întrebarea pe care reprezentantul apelantului Nicanor Dumbravă, avocatul Grigore Botnaru, a adresat-o intimatului Nicolai Ostafeiciuc cu privire la locul aflării originalului recipisei din 22 aprilie 2018, acesta a comunicat că originalul recipisei din 22 aprilie 1999 se află în dosarul examinarea căruia s-a încheiat prin emiterea deciziei din 18 noiembrie 2009 a Curții Supreme de Justiție (vol. II, f.d. 32-34).

Instanța de apel corect a considerat că este imposibilă judecarea cauzei în lipsa originalului recipisei din 22 aprilie 1999, acordându-i intimatului Nicolai Ostafeiciuc un termen de până la data următoarei ședințe, care a fost stabilită pentru 06 martie 2018, pentru prezentarea originalului recipisei.

Or, potrivit art. 138 alin. (4) din Codul de procedură civilă, înscrisul se depune în original sau în copie autenticată în modul stabilit de lege, indicându-se locul de aflare a originalului. Înscrisul se depune în original când, conform legii sau unui alt act normativ, circumstanțele cauzei trebuie confirmate numai cu documente în original sau când copiile de pe documentul prezentat au cuprinsuri contradictorii, precum și în alte cazuri când instanța consideră necesară prezentarea originalului.

În speță, instanța de apel corect a constatat incidența unui caz, în care este necesară prezentarea anume a originalului recipisei din 22 aprilie 1999, având în vedere că, copiile recipisei anexate la dosar nu sunt autentificate în modul prevăzut de legislația în vigoare, iar apelantul Nicanor Dumbravă a susținut că semnătura de pe recipisă nu-i aparține lui și nu cunoaște limba rusă, în care a fost întocmită recipisa, cu atât mai mult cu cât pe durata examinărilor anterioare ale cauzei, de două ori în primă instanță și o dată în instanța de apel, nicio instanță judecătorească nu a vizualizat originalul recipisei, deși în conformitate cu art. 139 alin. (3) din Codul de procedură civilă, la constatarea veridicității copiei de pe înscris, instanța judecătorească verifică procedeul tehnic de copiere, garantarea identității cuprinsului copiei cu cel al originalului și modul de conservare a copiei.

În afară de aceasta, Colegiul evidențiază că în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată în ordine de apel din 06 martie 2018, la care intimatul Nicolai Ostafeiciuc a fost obligat să prezinte originalul recipisei din 22 aprilie 1999, ceea ce constituie în sine temei de casare integrală a deciziei din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, luând în considerare că, conform art. 432 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată.

În conformitate cu art. 9 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța

judecătorească explică participanților la proces drepturile și obligațiile lor procesuale, preîntâmpină asupra urmărilor pe care le poate implica exercitarea sau neexercitarea actului procesual, le acordă sprijin în exercitarea drepturilor, ordonă, la solicitarea părților și altor participanți la proces, prezentarea de probe care să contribuie la adoptarea unei hotărâri legale și întemeiate, conduce dezbaterile judiciare, informează părțile despre posibilitatea inițierii procesului de mediere și ia orice alte măsuri necesare bunei desfășurări a procesului, pune în discuția părților și altor participanți la proces orice împrejurare de fapt sau de drept, efectuează alte acțiuni prevăzute de lege.

Colegiul reține că în pofida rolului diriguitor al instanței judecătorești, instanța de apel nu a identificat locul de aflare a originalului recipisei din 22 aprilie 1999, care este unica expunere a clauzelor esențiale ale contractului de împrumut pretins încheiat între Nicolai Ostafeiciuc și Nicanor Dumbravă, conținând condițiile acordării de către Nicolai Ostafeiciuc a sumei de 7 000 dolari SUA lui Nicanor Dumbravă, deși locul aflării originalului unui înscris prezentat în copie instanței de judecată, urma să fie stabilit în temeiul art. 139 alin. (2) din Codul de procedură civilă. De asemenea, instanța de apel nu a stabilit cu certitudine dacă există originalul recipisei respective.

Aici, Colegiul conchide că această încălcare procedurală a instanței de apel este amplificată prin faptul că în următoarea ședință de judecată, și anume cea din data de 15 mai 2018, în care intimatul Nicolai Ostafeiciuc nu s-a mai prezentat, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei, făcând abstracție de propria sa încheiere protocolară din 16 ianuarie 2018, prin care l-a obligat pe intimatul Nicolai Ostafeiciuc să prezinte originalul recipisei din 22 aprilie 1999.

Deci, instanța de apel nu a ținut cont și de art. 118 alin. (4) din Codul de procedură civilă, care stipulează că în cazul nerespectării prevederilor legii privind legalizarea probelor ori al pierderii unui document autentic, efectul defavorabil al nedovedirii afirmațiilor referitoare la circumstanțele de fapt ale cauzei va cădea asupra părții sau altui participant la proces care a avut posibilitatea și care trebuia să se asigure până la judecată cu probă veridică fără a suscita îndoieli. Or, instanța de apel a constatat în mod implicit că, copiile recipisei din 22 aprilie 1999 suscită îndoeli, iar intimatul Nicolai Ostafeiciuc nu a executat dispoziția instanței de apel privind prezentarea originalului recipisei din 22 aprilie 1999, dar instanța de apel a omis să aplice efectul defavorabil al nedovedirii de către intimatul Nicolai Ostafeiciuc, prin probe admisibile, existența raportului său obligațional cu apelantul Nicanor Dumbravă.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, principiul egalității armelor semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una dintre ele să fie avantajată în raport cu cealaltă parte din proces. Acest principiu este unul dintre elementele procesului echitabil, ce impune fiecărei părți să i se ofere posibilitatea rezonabilă de a-și susține cauza sa, în condiții care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantaj în raport cu adversarul ei (hotărârea în cauza Ankerl v. Elveția din 18 februarie 1997).

În aceste condiții, este cert că instanța de apel a admis carențe de ordin

procesual care ar fi putut duce la soluționarea greșită a litigiului, instanța de recurs fiind în imposibilitate să înlăture erorile judiciare depistate.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să respecte cu strictețe prevederile legale ce țin de obligativitatea întocmirii procesului-verbal al ședinței de judecată, cât și cele referitoare la administrarea înscrisurilor în calitate de probe, și, după caz, să interpeleze dosarul în care se află originalul recipisei din 22 aprilie 1999, după care, în dependență de constatările sale, să emită o decizie legală și întemeiată.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Nicanor Dumbravă, reprezentat de avocatul Grigore Botnaru împotriva deciziei din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și de a o casa cu restituirea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) și 445 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Nicanor Dumbravă, reprezentat de avocatul Grigore Botnaru.

Se casează decizia din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolai Ostafeiciuc, reprezentat de Igor Petrea, împotriva lui Nicanor Dumbravă cu privire la încasarea datoriei de bază, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, cu restituirea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru

Nina Vascan